

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาในสนาม (Field Study) โดยใช้การสัมภาษณ์ (Interview) เก็บรวบรวมข้อมูล ทั้งนี้เพราะข้อมูลที่ต้องการเป็นนามธรรมมาก ดังนั้นจึงต้องมีการอธิบายข้อความในแบบวิธีการตอบสนองต่อสิ่งจูงใจทางเศรษฐกิจเพิ่มเติมเพื่อให้ผู้ให้สัมภาษณ์เข้าใจข้อความแต่ละข้อความถูกต้องตรงกัน และอีกประการหนึ่งกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นคนไทยซึ่งมีเชื้อชาติต่าง ๆ กัน และตัวอย่างประชากรบางคนมีการศึกษาอยู่ในระดับต่ำอาจไม่เข้าใจข้อความได้ ผู้วิจัยใช้การสัมภาษณ์อย่างมีเค้าโครง (structured interview) เพื่อควบคุมลักษณะข้อมูลที่ได้และเป็นแนวทางในการสัมภาษณ์ให้เป็นไปตามทำนองเดียวกันทุกครั้ง

สมมติฐานของการวิจัย

ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานไว้ดังนี้

1. คนไทยเชื้อชาติจีนมีการตอบสนองต่อสิ่งจูงใจทางเศรษฐกิจสูงกว่าคนไทยเชื้อชาติไทย ทั้งนี้เพราะจากประสบการณ์คนจีนนิยมสั่งสอนให้บุตรให้รู้จักค้าขายแต่เด็ก โบตัน¹ ได้เขียนถึงทัศนคติของคนจีนต่อการทำงานว่า "...คนจีนรักงานถือว่างานคือชีวิต ผูกกันมาแต่เยาว์วัยว่างานสำคัญที่สุด" และมีผู้กล่าวว่า คนจีนถือคุณค่าทางพาณิชย์กรรมเหนือสิ่งอื่นใด² คนจีนมีอุปนิสัยทางการค้าอย่างแท้จริง³ ผู้วิจัยจึงอาศัยเหตุผลเหล่านี้ตั้งสมมติฐาน

¹โบตัน, เรื่องเดียวกัน, หน้า 404.

²Thompson Virginia, and Richard Adloff, Minority Problems in Southeast Asia (Standford, California: Standford University Press, 1955), p. 8.

³บุญเหลือ เทพสุวรรณ, "วัฒนธรรมกับการวางแผนการศึกษา," ศูนย์ศึกษา 6 (มิถุนายน, 2512), หน้า 24.

ว่า คนไทยเชื้อชาติจีนมีการตอบสนองต่อสิ่งจูงใจทางเศรษฐกิจสูงกว่าคนไทยเชื้อชาติไทย

2. คนไทยเชื้อชาติอินเดียมีการตอบสนองต่อสิ่งจูงใจทางเศรษฐกิจสูงกว่าคนไทยเชื้อชาติไทย ทั้งนี้เพราะโดยทั่วไปมักพบว่า คนเชื้อชาติอินเดียในประเทศไทยส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางด้านการค้า ซึ่งตรงข้ามกับคนไทยที่นิยมรับราชการเป็นเจ้าคนนายคน⁴ ผู้วิจัยจึงอาศัยเหตุผลนี้ตั้งสมมติฐานว่า คนไทยเชื้อชาติอินเดียมีการตอบสนองต่อสิ่งจูงใจทางเศรษฐกิจสูงกว่าคนไทยเชื้อชาติไทย

3. คนไทยเชื้อชาติจีน และคนไทยเชื้อชาติอินเดีย มีการตอบสนองต่อสิ่งจูงใจทางเศรษฐกิจไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะมักพบว่า คนเชื้อชาติจีนและคนเชื้อชาติอินเดียในประเทศไทยส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางด้านการค้า ผู้วิจัยจึงอาศัยเหตุผลนี้ตั้งสมมติฐานว่า คนไทยเชื้อชาติจีน และคนไทยเชื้อชาติอินเดีย มีการตอบสนองต่อสิ่งจูงใจทางเศรษฐกิจไม่แตกต่างกัน

4. ผู้ที่เป็นเจ้าของกิจการมีการตอบสนองต่อสิ่งจูงใจทางเศรษฐกิจสูงกว่าผู้ที่รับจ้าง และผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ ทั้งนี้เพราะในกรณีการประกอบธุรกิจขนาดเล็ก เจ้าของกิจการเป็นบุคคลเดียวกับนักธุรกิจ (entrepreneur) ซึ่งเป็นทั้งเจ้าของและผู้เลี้ยงชีพทางการเงิน⁵ นักธุรกิจเข้าดำเนินการโดยยอมรับการเสี่ยงภัยต่าง ๆ อันเกิดจากความไม่แน่นอนในอนาคตเพื่อหวังหากำไรเป็นส่วนสำคัญ⁶ ผู้วิจัยจึงอาศัยเหตุผลนี้ตั้งสมมติฐานว่า ผู้ที่เป็นเจ้าของกิจการมีการตอบสนองต่อสิ่งจูงใจทางเศรษฐกิจสูงกว่าผู้ที่รับจ้างและผู้ที่กำลังศึกษาอยู่

5. ผู้ที่รับจ้างมีการตอบสนองต่อสิ่งจูงใจทางเศรษฐกิจสูงกว่าผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ ทั้งนี้เพราะผู้ที่รับจ้างต้องทำงานเพื่อหาเงินสำหรับเลี้ยงชีพตนเอง ส่วนผู้ที่กำลังศึกษาอยู่มีบิดามารดาเป็นผู้อุปการะ ยังมีความรับผิดชอบน้อย

⁴ โบทัน, เรื่องเดียวกัน, หน้า 204.

⁵ ประยูร เถลิงศรี, และ พิจิตร ชาญโกเวทย์, เรื่องเดียวกัน, หน้า 57.

⁶ อุทิศ นาคสวัสดิ์, หลักและทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ทั่วไป (กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2516), หน้า 24.

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบวัดการตอบสนองต่อสิ่งจูงใจทางเศรษฐกิจ ที่สร้างโดย ประชุมสุข อาชาวำรุง ซึ่งประกอบด้วยลักษณะใหญ่ ๆ 3 ส่วน⁷ คือ

ส่วนที่ 1 การจัดผลกำไรสูงสุดอย่างสมเหตุสมผล (rational profit maximization) มีตัวประกอบต่อไปนี้

1.1 คุณค่าทางวัฒนธรรมตรงข้ามกับคุณค่าทางเศรษฐกิจ (Economic value versus cultural value) มีจำนวน 4 ข้อ

1.2 มโนภาพทางเศรษฐกิจเรื่องเงิน (Economic concept of money) มีจำนวน 6 ข้อ

1.3 เหตุผลทางเศรษฐกิจ (Economic rationality) มีจำนวน 12 ข้อ

1.4 ความเข้าใจสินค้าอรูปนัย (Understanding intangible goods) มีจำนวน 4 ข้อ

1.5 ทศนคติที่เกี่ยวกับการเสี่ยง (Attitude towards speculation) มีจำนวน 4 ข้อ

1.6 การใช้ชีวิตที่เน้นกำลังกัน (Collectivity orientation) มีจำนวน 6 ข้อ

1.7 การเคลื่อนที่ของแรงงาน (Labor mobility) มีจำนวน 4 ข้อ

ในส่วนของการจัดผลกำไรสูงสุดอย่างสมเหตุสมผลนี้เป็นข้อความชนิดให้เลือกรับตอบอย่างใดอย่างหนึ่ง (dichotomous) ซึ่งมีทั้งหมด 40 ข้อ แต่ละข้อแทนลักษณะพิเศษของคนในสังคมอุตสาหกรรม (industrial society) กับคนในสังคมล่าหลัง (backward society) การตรวจให้คะแนนนั้น ประชุมสุข อาชาวำรุง ได้สร้างเกณฑ์สำหรับการให้คะแนน⁸ ไว้ ข้อใดตอบตรงกับสังคมอุตสาหกรรมให้ 1 คะแนน และข้อใดตอบตรงกับสังคม

⁷Prachoomsuk Achava-Amrung, op. cit., pp. 45-55.

⁸ดูรายละเอียดในภาคผนวก ก.

ลำดับให้ 0 คะแนน ในส่วนนี้มีคะแนนสูงสุดเท่ากับ 40 คะแนน การสร้างคำถามของส่วนที่หนึ่งนี้ ประชุมสุข อาชาวำรุง โชตฤณี 7 บทด้วยกัน⁹

ส่วนที่ 2 ความปรารถนาที่จะเลือกออม (saving preferences) โดยพิจารณา

2.1 การออมในรูปเงินสดตรงข้ามกับการออมในรูปมีเอกสารเป็นใบประกัน (saving in liquid form versus security form) มีจำนวน 1 ข้อ คะแนนเต็ม 2 คะแนน

2.2 การออมในรูปมีเอกสารเป็นใบประกันตรงข้ามกับการออมในรูปทรัพย์สินสมบัติ (saving in security form versus property form) มีจำนวน 1 ข้อ คะแนนเต็ม 2 คะแนน

ในส่วนของความปรารถนาที่จะเลือกออมนี้เป็นคำถามชนิดให้เลือกตอบ (multiple choice) ซึ่งมีทั้งหมด 2 ข้อ การให้คะแนนนั้น ให้คะแนนความปรารถนาที่จะเลือกออมของบุคคลตามลำดับขั้นความเจริญทางเศรษฐกิจ ซึ่งแบ่งเป็น ขั้นที่หนึ่งเศรษฐกิจขั้นแลกเปลี่ยนโดยตรง ขั้นที่สองเศรษฐกิจขั้นแลกเปลี่ยนโดยใช้เงินเป็นสื่อกลาง และขั้นที่สามเศรษฐกิจขั้นแลกเปลี่ยนโดยใช้เครดิต ถ้าผู้ใดเลือกตอบการออมในรูปมีเอกสารเป็นใบประกัน (securities) ซึ่งจัดอยู่ในเศรษฐกิจขั้นแลกเปลี่ยนโดยใช้เครดิต ได้ 2 คะแนน ส่วนนี้มีคะแนนสูงสุดเท่ากับ 4 คะแนน

ส่วนที่ 3 ความปรารถนาที่จะเลือกลงทุนในกิจการอุตสาหกรรมหนัก (preference to invest in heavy industries) โดยให้เลือกระหว่างการลงทุนในกิจการอุตสาหกรรมหนัก (heavy industries) กับการลงทุนในกิจการอุตสาหกรรมเบา (light industries) เป็นคำถามชนิดให้เลือกตอบ (multiple choice) เป็นแบบของกิจการอุตสาหกรรม 20 ชนิด โดยจำนวนครึ่งหนึ่งเป็นกิจการอุตสาหกรรมหนัก และอีกครึ่งหนึ่งเป็นกิจการอุตสาหกรรมเบา ให้เลือกลงทุนในกิจการอุตสาหกรรม 4 ชนิดใน 20 ชนิดที่ให้ไว้ ถ้าผู้ใดเลือกลงทุนในกิจการอุตสาหกรรมหนักได้ร้อยละ 2 คะแนน เลือกลงทุนในกิจการ

⁹ดูรายละเอียดในบัตรตั้งคำถามในภาคผนวก ก.

อุตสาหกรรมเบาให้ 0 คะแนน ในส่วนนี้มีคะแนนสูงสุดเท่ากับ 8 คะแนน

ประมุข อ้าวอ้าว ให้ความสำคัญ (validity) ของแบบวัดการตอบสนองต่อสิ่งจูงใจทางเศรษฐกิจ โดยหาความตรงตามทฤษฎี (construct validity) โดยใช้การตัดสินของผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน และหาความตรง (validity) ของคำถามแต่ละส่วน โดยใช้สูตรการหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างส่วนย่อยกับส่วนรวม (Part Whole Correlation) ผลปรากฏว่า ค่าสัมประสิทธิ์แห่งความตรงเท่ากับ 0.984 ซึ่งนับว่ามีค่าสูงมาก

ประมุข อ้าวอ้าว หาความเที่ยงภายนอก (external reliability) ของแบบวัดการตอบสนองต่อสิ่งจูงใจทางเศรษฐกิจ โดยการสัมภาษณ์ (interview - reinterview) กับตัวอย่างประชากรจำนวน 24 คน ซึ่งทิ้งช่วงห่างของการสัมภาษณ์ 1 เดือน ได้ค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเที่ยงของตัวแปรคู่ของคะแนนการสัมภาษณ์ในกลุ่มตัวอย่างประชากรเดียวกัน เท่ากับ 0.714 และหาความเที่ยงภายใน (internal reliability) ของแบบวัดการตอบสนองต่อสิ่งจูงใจทางเศรษฐกิจ โดยใช้สูตรของ คูเคอร์ - ริชาร์ดสัน 21 (Kuder & Richardson formula 21) ได้ค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเที่ยงภายในเท่ากับ 0.667

แบบวัดการตอบสนองต่อสิ่งจูงใจทางเศรษฐกิจฉบับนี้มีความตรงและความเที่ยงสูง ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยไม่ได้ปรับปรุงอะไรอีกเลย เพราะเป็นแบบวัดที่สร้างขึ้นยังไม่นานนัก

ตัวอย่างประชากร

ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างประชากร 3 เชื้อชาติ ได้แก่ คนไทยเชื้อชาติไทย คนไทยเชื้อชาติจีน และคนไทยเชื้อชาติอินเดีย แต่ละเชื้อชาติแบ่งออกเป็น 3 อาชีพ คือ ผู้ที่เป็นเจ้าของกิจการ ผู้รับจ้าง และผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ จำนวนตัวอย่างประชากรคิดจากการหาขนาดของตัวอย่างประชากร¹⁰ เมื่อจำแนกตามเชื้อชาติและอาชีพแล้วได้กลุ่มตัวอย่าง

¹⁰Taro Yamane, Statistics; An Introductory Analysis (2d ed.; Tokyo: John Weatherhill, Inc., 1970), p. 886.

ประชากร 9 กลุ่ม ๆ ละ 30 คน รวมทั้งหมด 270 คน

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ คนไทยที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้จากการเลือกตัวอย่างประชากรแบบแบ่งชั้น (Stratification) โดยแบ่งลักษณะของตัวอย่างประชากรออกตามเชื้อชาติ คือ ผู้ที่มีเชื้อชาติไทย ผู้ที่มีเชื้อชาติจีน และผู้ที่มีเชื้อชาติอินเดีย การเลือกตัวอย่างประชากรที่เป็นคนไทยเชื้อชาติไทยนั้น เลือกจากบุคคลที่มีสัญชาติไทย เชื้อชาติไทย และมีบิดามารดา ปู่ย่า ตายาย มีสัญชาติไทย เชื้อชาติไทย คนไทย เชื้อชาติจีน เลือกจากบุคคลที่มีสัญชาติไทย เชื้อชาติจีน และมีบิดามารดา ปู่ย่า ตายาย มีสัญชาติจีน เชื้อชาติจีน คนไทยเชื้อชาติอินเดีย เลือกจากบุคคลที่มีสัญชาติไทย เชื้อชาติอินเดีย และมีบิดามารดา ปู่ย่า ตายาย มีสัญชาติอินเดีย เชื้อชาติอินเดีย และในแต่ละเชื้อชาติได้จำแนกบุคคลออกเป็น 3 อาชีพ คือ ผู้ที่เป็นเจ้าของกิจการ ผู้ที่รับจ้าง และผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ ผู้ที่เป็นเจ้าของกิจการเลือกจากบุคคลที่มีกิจการร้านค้าและดำเนินการในกิจการค้านั้นด้วยตนเอง ต้องเสี่ยงต่อภัยในการค้านั้น มีรายได้ที่ไม่แน่นอน ผู้ที่รับจ้างเลือกจากบุคคลที่ไม่มีกิจการร้านค้าเป็นของตนเอง ไม่มีอำนาจในการดำเนินการค้า เป็นผู้รับคำสั่งจากเจ้าของกิจการไปปฏิบัติ ได้รับรายได้ที่แน่นอน ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ เลือกจากบุคคลที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและระดับอุดมศึกษา เนื่องจากคนไทยแต่ละเชื้อชาติและแต่ละอาชีพต่างกล่าวกระจายกันอยู่อย่างไม่เป็นระเบียบยากแก่การติดตามเฉพาะคนใด ดังนั้นผู้วิจัยจึงสัมภาษณ์คนไทยทั่วไปซึ่งมีคุณสมบัติตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เริ่มออกเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์ตัวอย่างประชากรตั้งแต่วันที่ 2 ธันวาคม 2516 จนถึงวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2517 โดยได้วางระเบียบวิธีดำเนินการสัมภาษณ์ไว้เป็นแบบแผนอย่างแน่นอน¹¹ เพื่อช่วยให้การสัมภาษณ์มีประสิทธิภาพและอยู่ในขอบเขตมากที่สุด เมื่อได้สัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างประชากรทุกกลุ่มแล้ว นำแบบสัมภาษณ์ที่เด้มาแบ่งตามเชื้อชาติ

¹¹ ทรายละเอียดยในภาคผนวก ก.

และอาชีพ ได้คำตอบจากกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งหมด 9 กลุ่ม ๆ ละ 30 คน ได้แบบ
สัมภาษณ์จำนวน 270 ฉบับ ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้เป็นตัวแทนของประชากรในการวิจัยครั้งนี้

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ตรวจหาคะแนนคำตอบแต่ละข้อในแบบวัดการตอบสนองต่อสิ่งจูงใจทาง
เศรษฐกิจเป็นรายบุคคล ซึ่งมีทั้งหมด 270 ฉบับ แล้วรวมคะแนนรวม ซึ่งผู้วิจัยถือเป็นคะแนน
การตอบสนองต่อสิ่งจูงใจทางเศรษฐกิจของแต่ละคน (X) หาคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วน
เบี่ยงเบนมาตรฐาน¹² (S) ทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย
ระหว่างบุคคล 3 เชื้อชาติ และ 3 อาชีพ เพื่อทดสอบสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ โดย
การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบมีตัวประกอบ 2 ตัว¹³ (3×3 Factorial Design)
ดังแสดงไว้ในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนตัวอย่างประชากรที่ต้องการ จำแนกตามเชื้อชาติและอาชีพ

อาชีพ \ เชื้อชาติ	ไทย	จีน	อินเดีย	รวม
	ผู้เป็นเจ้าของกิจการ	30	30	30
ผู้รับจ้าง	30	30	30	90
ผู้กำลังศึกษาอยู่	30	30	30	90
รวม	90	90	90	270

¹²Croxton and Cowden, Applied General Statistics (2d ed.;
New Delhi: Prentice-Hall of India (Private) Ltd., 1964), p. 644.

¹³E.F. Lindquist, Design and Analysis of Experiments in
Psychology and Education (Boston: Houghton Mifflin Company,
C 1953), pp. 112-115.

ถ้าการทดสอบมีนัยสำคัญในตัวประกอบใด จะทำการทดสอบค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันต่อไป ด้วยวิธีของดันแคน¹⁴ (Duncan's New Multiple Range Test)

ผู้วิจัยทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างของการเลือกในส่วนที่ 2 คือ ระหว่างการออมในรูปแบบเงินสดหรือออมในรูปแบบมีเอกสารเป็นใบประกัน และระหว่างการออมในรูปแบบมีเอกสารเป็นใบประกันหรือออมในรูปแบบทรัพย์สินใน ส่วนที่ 3 คือ ระหว่างการลงทุนในกิจการอุตสาหกรรมหนักหรือลงทุนในกิจการอุตสาหกรรมเบา ด้วยวิธีการทดสอบไบนอมิอัล¹⁵ (Binomial Test)

ส่วนความมุ่งหมายชั้นรองคือ เพื่อหาระดับการตอบสนองต่อสิ่งจูงใจทางเศรษฐกิจของคนแต่ละเชื้อชาติดังกล่าวเป็นส่วนรวม ผู้วิจัยหาคะแนนเฉลี่ยของตัวอย่างประชากรแต่ละเชื้อชาติ และขอบเขตของคะแนนเฉลี่ยของประชากร¹⁶ นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของการตอบสนองต่อสิ่งจูงใจทางเศรษฐกิจของตัวอย่างประชากรทั้งหมดซึ่งผู้วิจัยหาได้ เปรียบเทียบกับคะแนนเฉลี่ยที่ประชุมสุช อาชาวำรุงได้หาไว้เมื่อปี 2511 โดยการทดสอบค่า¹⁷ (t-test)

¹⁴Allen L. Edwards, Experimental Design in Psychological Research (3d ed.; New York: Holt, Rinehart and Winston, 1960), pp. 131-134.

¹⁵Sidney Siegel, Nonparametric Statistics (Tokyo: Kogakusha Company, Ltd., c 1956), pp. 36-42.

¹⁶Henry H. Garrett, and R.S. Woodworth, Statistics in Psychology and Education (5th ed.; New York: Longmans, Green and Co., 1958), p. 27.

¹⁷Wilfrid J. Dixon, Introduction to Statistical Analysis. (3d ed.; New York: McGraw-Hill Book Company, 1969), pp. 116-117.

การวิจัยเรื่องนี้ใช้ระเบียบวิธีเชิงบรรยาย (Descriptive Method) เป็นการศึกษาเปรียบเทียบการตอบสนองต่อสิ่งจูงใจทางเศรษฐกิจระหว่างคนไทยเชื้อชาติไทย คนไทยเชื้อชาติจีน และคนไทยเชื้อชาติอินเดีย ใช้แบบวัดการตอบสนองต่อสิ่งจูงใจทางเศรษฐกิจที่สร้างโดย ประชุมสุข อาชาวอรุณ ซึ่งมีความตรงและความเที่ยงสูง เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบมีตัวประกอบ 2 ตัว ถ้าการทดสอบมีนัยสำคัญในตัวประกอบใด จะทำการทดสอบค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันต่อไปด้วยวิธีของคันทันแคน นอกจากนี้ยังทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างของคะแนนการเลือกประกอบกิจกรรมทางเศรษฐกิจของตัวอย่างประชากรด้วยการทดสอบไบนอมิเยล ข้อค้นพบเป็นความแตกต่างระหว่างการตอบสนองต่อสิ่งจูงใจทางเศรษฐกิจระหว่างกลุ่มบุคคลทั้ง 3 เชื้อชาติ และ 3 อาชีพ ลักษณะของความแตกต่างของการตอบสนองต่อสิ่งจูงใจทางเศรษฐกิจ และระดับการตอบสนองต่อสิ่งจูงใจทางเศรษฐกิจของคนไทยแต่ละเชื้อชาติเป็นส่วนรวม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย